

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Diaconu Iurie,
Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 martie 2021, în cauza penală în privința lui,

Pirog Valeriu XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 27.02.2020 – 09.07.2020;

Instanța de apel: 11.08.2020 – 23.03.2021;

Instanța de recurs: 10.06.2021 -- 06.10.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 09 iulie 2020, Pirog Valeriu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin.(1) Cod penal, fiind-ui stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Pirog Valeriu fiind obligat prin titlul executoriu eliberat de Judecătoria Edineț (sediul Briceni) în cauza nr.2-619/18 să achite în beneficiul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA cu sediul mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare și Sfânt 81/A, datoria în sumă de 11850,76 lei și cheltuieli judiciare pentru achitarea taxei de stat în sumă de 355,52 lei, în total 12206,28 lei, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu a executat intenționat prevederile titlului executoriu respectiv eliberat în baza hotărârii judecătorești ce a intrat în vigoare la 06.04.2018, neachitând suma respectivă în beneficiul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, fapt pentru care acesta a fost sancționat prin hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) la 22 ianuarie 2019 în temeiul art. 318 alin.(1) Cod contravențional.

Astfel prin acțiunile sale, Pirog Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1), Cod penal, identificată prin neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Culicov Serghei în numele inculpatului Pirog Valeriu, prin care a solicitat casarea acesteia, cu

emiterea unei noi hotărâri de achitare a lui Pirog Valeriu de sub învinuirea înaintată.

3.1 În susținerea solicitării din cererea de apel, avocatul inculpatului a menționat că:

- inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa, și anume, că el nu s-a eschivat de la executarea hotărârii, dar fiind într-o perioadă dificilă din punct de vedere financiar, nu a avut posibilitate de a achita suma restantă;

- latura subiectivă a acestei infracțiuni se manifestă prin intenție directă, și anume, împotrivirea intenționată la executarea hotărârii judecătorești, dar în cazul lor acuzatorul nu a demonstrat cu nimic rea-voința inculpatului de a executa hotărârea judecătorească;

- martorul Pavlovschi Ruslan a comunicat, că acesta nu s-a împotrivit prin declarații că nu va achita datoria, doar că la moment se afla într-o situație foarte dificilă, mai mult în acest sens a solicitat în scris sa-i fie acordată posibilitatea de a achita în rate, a câte 1000 lei lunar;

- prima instanță a pus la baza sentinței doar probe ce demonstrează existența datoriei, fapt cunoscut, nu și acele elemente de fapt ce ar demonstra vinovăția acestuia, cum ar fi existența sursei de venit care i-ar permite achitarea datoriei, ne dorința de a achita această sumă de bani;

- inculpatul a comunicat, că nu a avut posibilitatea de achitare, mai mult el s-a împrumutat de la sora sa și a achitat datoria în luna februarie 2020, fiind dator deja acestei;

- nu au fost prezentate probe pertinente și concludente ce ar demonstra, că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea imputată, și anume, că cu rea intenție nu a achitat datoria, iar conform prevederilor art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 martie 2021, apelul avocatului Culicov Serghei în numele inculpatului Pirog Valeriu, a fost admis, casată total sentința, rejudecată cauza și adoptată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Pirog Valeriu, în temeiul art. 390 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1 În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a adoptat o hotărâre nemotivată și netemeinică, contrară întregului ansamblu probant și prevederilor legale și că probele administrate la urmărirea penală, prezentate și cercetate în ședința de judecată n-au fost apreciate la justa valoare prin prisma criteriilor legale prevăzute la art. 93-101 Cod de procedură penală.

În opinia instanței de apel, partea acuzării urma să acumuleze și să prezinte în susținerea învinuirii înaintate, acele probe care ar confirma neexecutarea intenționată sau eschivarea lui Pirog Valeriu de la executarea hotărârii Judecătorei Edineț (sediul Briceni) din 06.03.2018, și anume, în perioada de după ce a fost sancționat contravențional în baza art. 318 Cod

contravențional, adică după data de 22.01.2019, or, perioada de până la sancționarea contravențională a lui Pirog Valeriu în baza art. 318 Cod contravențional și cea de după respectiva sancționare, sunt perioade distincte, în cazul de față obiectul examinării fiind acțiunile sau inacțiunile lui Pirog Valeriu întreprinse după data de 22.01.2019 în vederea neexecutării intenționate și eschivării de la executarea hotărârii Judecătoria Edineț (sediul Briceni) din 06.03.2018.

Din analiza probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, instanța de apel a constatat că în acțiunile inculpatului Pirog Valeriu lipsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii. Probele administrate nu demonstrează neexecutarea intenționată sau eschivarea lui Pirog Valeriu de la executarea hotărârii judecătorești, după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Instanța de apel a concluzionat, că de către acuzare nu au fost prezentate probe cu caracter pertinent și concludent, care ar confirma că începând cu 22.01.2019, Pirog Valeriu dispunea de un venit, care i-ar fi permis să stingă integral datoria stabilită prin hotărârea Judecătoria Edineț (sediul Briceni) din 06.03.2018, însă ultimul intenționat n-a achitat suma, nefiind prezentate nici probe care ar fi confirmat eschivarea acestuia de la executarea hotărârii menționate, după aplicarea sancțiunii contravenționale. Dimpotrivă, probele anexate la dosar demonstrează că inculpatul a întreprins măsuri în vederea stingerii datoriei sale față de creditor.

Astfel, instanța de apel a reținut că: *potrivit rechizitoriului Pirog Valeriu a fost învinuit de organul de urmărire penală, de faptul că el conform titlului executoriu nr.2-619/2017 emis de către judecătoria Edineț (sediul Briceni) din 06.03.2018 i-a fost stabilit de a încasa de la Pirog Valeriu Victor în beneficiul lui BC "Mobiasbanca-Grupe Societe Generale" SA cu sediul în mun. Chișinău str. Ștefan cel Mare și Sfânt 81/A, datoria în sumă de 11850,76 lei și cheltuielile judiciare pentru achitarea taxei de stat în sumă de 355,52 lei, în total 12206,28 lei, însă pînă în prezent Pirog Valeriu intenționat se eschivează de la executarea hotărârii instanței de judecată, creînd la moment o datorie însumă de 12206,28 lei. Prin acțiunile sale, care se exprimă prin neexecutarea intenționată, precum și eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, Pirog Valeriu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal.*

Cu referire la fapta incriminată, instanța de apel a evidențiat următoarele erori și anume că, organul de urmărire penală în învinuirea din rechizitoriu se referă la eschivarea intenționată de la executarea hotărârii judecătorești, dar prima instanță a constatat neexecutarea intenționată, ce sunt elemente distincte. Totodată, suma datoriei a fost indicată greșit (12206,28 lei, în loc de 12206,28 lei).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, prima instanță la judecarea respectivei cauze penale, n-a dat deplină eficiență prevederilor art. 8, art. 385 și art. 389 Cod de procedură penală, și a ignorat aceste prevederi și a apreciat greșit probele din dosarul penal, or, concluzia despre vinovăția persoanei nu poate fi bazată pe presupuneri și toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului.

Instanța de apel a constatat din materialele cauzei penale că, după aplicarea amenzii contravenționale, Pirog Valeriu n-a mai fost citat la executorul judecătoresc și n-a semnat careva acte. Prin scrisoarea nr.186 din 17.12.2019, Direcția ocuparea forței de muncă Briceni a comunicat, că Pirog Valeriu a beneficiat de serviciile DOFM Briceni în perioadele 21.12.2017-20.02.2018, 20.07.2018-19.09.2018, 14.01.2019-29.05.2019 și la moment nu se află la evidență ca persoană în căutarea unui loc de muncă și nu deține statut de șomer. Prin adeverința-caracteristică nr. 2059 din 17.12.2019 și adeverința nr.2060 din 17.12.2019 a primăriei or. Lipcani se confirmă, că Pirog Valeriu nu este angajat în câmpul muncii.

În opinia instanței de apel, faptul că Pirog Valeriu nu dispunea de mijloace financiare se confirmă prin faptul că sancțiunea contravențională pecuniară, nu a fost executată, aceasta fiind înlocuită cu arest contravențional pe un termen de 7 zile.

La fel, instanța de apel a constatat că în declarațiile sale, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan nu a avut o explicație plauzibilă asupra executării titlului executoriu după aplicarea sancțiunii contravenționale. N-a declarat ce acțiuni a întreprins după data de 22.01.2019 față de Pirog Valeriu. A confirmat, că Pirog Valeriu i-a comunicat că nu-i ajung bani. De asemenea a confirmat, că la 21.02.2020, Pirog Valeriu a achitat datoria și procedura de executare a fost încetată. Prin urmare, înscrisurile prezentate de executorul judecătoresc nu confirmă prezența elementelor infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 320 Cod penal și vinovăția lui Pirog Valeriu. Executorul judecătoresc n-a întreprins măsuri reale în vederea executării documentului executoriu. După cum rezultă din materialele cauzei penale, temei pentru pornirea urmăririi penale a servit demersul executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan din 05.12.2019, parvenit la Procuratura Briceni la 09.12.2019.

Totodată, instanța de apel a notat că, prin hotărârea judecătorei Edineț sediul Briceni din 22.01.2019, Pirog Valeriu a fost sancționat în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional la amendă 30 u. c. (1500 lei). La intentarea prezentei cauze penale, au fost anexate aceleași materiale care au servit temei de sancționare contravențională în baza art. 318 alin.(1) Cod contravențional, și anume, titlul executoriu nr.2-619/17 din 06.03.2018, încheierea din 13.06.2018, cererea lui Pirog Valeriu din 30.10.2018, extrasul din Registrul de Stat al Populației, precum și procesul-verbal cu privire la contravenție din 06.11.2018 și hotărârea Judecătorei Edineț sediul Briceni din 22.01.2019, ce constituie 6 documente pe 7 file. Totodată, de la data de 22.01.2019, de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan n-au fost întreprinse careva acțiuni active de executare a documentului executoriu nr.2-619/17 din 06.03.2018, fapt ce rezultă atât din demers, cât și din materialele anexate, precum și din declarațiile ultimului expuse în ședința de judecată.

Mai mult, instanța de apel a notat că din actele prezentate de executorul judecătoresc rezultă că Pirog Valeriu nu are un loc de muncă și nu are careva venituri, fapt ce indică că este în imposibilitate de a-și onora obligațiunile. De către judecătorul judecătoresc nu sau prezentat careva probe care ar indica la

intenția inculpatului Pirog Valeriu de a nu executa sau de a se eschiva de la executarea hotărârii. Nu sau stabilit careva împotriviri verbale sau scrise de la Pirog Valeriu de a executa hotărârea judecătorească. Pirog Valeriu, în legătură cu lipsa mijloacelor bănești, a solicitat să achite câte o mie de lei lunar. Nu sau stabilit fapte care ar indica la neexecutarea sau eschivarea de la executarea hotărârii. În demersul său, precum în declarații, executorul judecătoresc nici n-a distins perioadele de executare de la pornirea procedurii de executare și până la înaintarea demersului către organul de urmărire penală.

Astfel, instanța de apel a considerat că lipsesc elementele infracțiunii și învinuirea adusă lui Pirog Valeriu nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care invocând în calitate de temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței.

5.1 În susținerea recursului înaintat, procurorul a menționat că:

- în instanța de apel partea apărării nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției de apărare, nefiind audiat inculpatul, partea vătămată și martorii, fapt ce contravine prevederilor Hotărârii Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel”;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost acumulate probe pertinente și concludente ce ar demonstra că inculpatul Pirog Valeriu a comis infracțiunea incriminată.

6. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către avocatul Cepoi Ina în numele inculpatului Pirog Valeriu, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat, întrucât partea acuzării nu a prezentat probe ce ar demonstra intenția inculpatului de a comite infracțiunea incriminată, datoria a fost restituită integral.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat

corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând conținutul recursului, Colegiul penal reține că, deși recurentul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu a concretizat care aspect din cele prevăzute la pct. 6) este aplicabil speței, criticile recurentului concentrându-se asupra faptului că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator și prin urmare decizia emisă este neîntemeiată.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că astfel de erori nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor esențiale pentru judecarea corectă și obiectivă a cauzei, decizia emisă cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, *unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță*, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora așa cum a declarat recurentul, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că ele nu demonstrează vinovăția inculpatului Pirog Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, fapt care a fost stabilit de către instanța de apel, prin analizarea faptei incriminate în raport cu componența de infracțiune prevăzută la art. 320 alin. (1) Cod penal, în acest sens fiind identificată lipsa laturii obiective și subiective.

În acest sens instanța de apel corect a stabilit că în speță nu au fost prezentate probe care ar confirma neexecutarea intenționată sau eschivarea lui Pirog Valeriu de la executarea hotărârii Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 06.03.2018, și anume, în perioada de după ce a fost sancționat contravențional în baza art. 318 Cod contravențional, adică după data de 22.01.2019, or, perioada de până la sancționarea contravențională a lui Pirog Valeriu în baza art. 318 Cod contravențional și cea de după respectiva sancționare, sunt perioade distincte, în cazul de față obiectul examinării fiind acțiunile sau inacțiunile lui Pirog Valeriu întreprinse după data de 22.01.2019 în vederea neexecutării intenționate și eschivării de la executarea hotărârii Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 06.03.2018.

Totodată însăși în fapta incriminată inculpatului, nu a fost indicată perioada concretă în care Pirog Valeriu nu a executat intenționat sau sa eschivat de la executarea hotărârii judecătorești.

Sub acest aspect, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a evidențiat data aplicării sancțiunii contravenționale aplicate lui Pirog Valeriu, menționând că partea acuzării nu a prezentat probe cu caracter pertinent și concludent, care ar confirma că începând cu data de 22.01.2019, Pirog Valeriu dispunea de un venit, care i-ar fi permis să stingă integral datoria stabilită prin hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 06.03.2018, însă ultimul intenționat n-a achitat suma stabilită, nefiind prezentate nici probe care ar fi confirmat eschivarea acestuia de la executarea hotărârii menționate, după aplicarea sancțiunii contravenționale. Instanța de apel stabilind cert faptul că probele anexate la dosar demonstrează că inculpatul a întreprins măsuri în vederea stingerii datoriei sale față de creditor.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel corect a analizat probele prezentate, corect constatând că în acțiunile inculpatului Pirog Valeriu lipsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii, or, în speță nu a fost demonstrată neexecutarea sau eschivarea, intenționată, de la executarea hotărârii judecătorești, anume după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Cu referire la argumentele părții acuzării prin care se invocă faptul că instanța de apel nu a oferit o apreciere obiectivă probelor administrate, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute, or, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina și competența primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării sau achitării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia casării totale a sentinței, întrucât prima instanță pripit a adoptat o sentință de condamnare.

Drept urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel nu a comis nici o eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța vădită între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanța de apel respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la soluția descrisă în pct. 4 din prezenta decizie, motivându-și temeinic soluția, motivare descrisă inclusiv la pct. 4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și în acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Raportând situația reținută la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs concluzionează că temeiul de casare invocat de către recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit aplicabilitatea la caz, întrucât decizia atacată este legală și întemeiată, iar recursul este vădit neîntemeiat, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea acestuia.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 martie 2021, în cauza penală în privința lui ***Pirog Valeriu XXXXX***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 noiembrie 2021**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion